

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.VII.37.896/2024/9.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Remes Gábor előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Dr. Szilas Judit bíró

Dr. Varga Eszter bíró

Az I. rendű felperes: Budapest Főváros XI. Kerület Újbuda Önkormányzata

cím1

Az I. rendű felperes képviselője: Csányi & Zala Ügyvédi Iroda,

ügyintéző: Dr. Zala László ügyvéd

cím2

A II. rendű felperes: Felperes2

cím3

A III. rendű felperes: Felperes3

cím4

A IV. rendű felperes: Felperes4

cím5

A II-IV. rendű felperesek képviselője: Dr. Fülöp Sándor ügyvéd

cím6

Az I. rendű alperes: Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Kormányhivatal

cím7

Az I. rendű alperes képviselője: Dr. Nagy Erika kamarai jogtanácsos

A II. rendű alperes: Pest Vármegyei Kormányhivatal

cím8

A II. rendű alperes képviselője: Dr. Szurovecz Zoltán kamarai jogtanácsos

A IV. rendű alperes: Honvédelmi Miniszter

cím9

A IV. rendű alperes képviselője: dr. Polyecskó-Musa Magdolna kamarai jogtanácsos

Az alperesi érdekelt: Építési és Közlekedési Minisztérium
cím10

Az alperesi érdekelt képviselője: Dr. Fehér Zsolt kamarai jogtanácsos

A per tárgya: környezetvédelmi hatósági ügyben hozott JN/59/08615-48/2023. számú határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék 109.K.701.985/2024/27. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a II. rendű alperes (28. sorszám alatt),
az alperesi érdekelt (30., 31. sorszám alatt)

A csatlakozó felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az I. rendű alperes (Kfv./5. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 109.K.701.985/2024/27. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja, hogy a felülvizsgálati eljárásban az I. rendű felperesnek 577.850 (azaz ötszázhetvenhétezer-nyolcszázötven) forint, az I. rendű alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint, a II. rendű alperesnek 45.000 (azaz negyvenötezer) forint, míg az alperesi érdekeltnek 45.000 (azaz negyvenötezer) forint költsége merült fel.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A cég1, mint az alperesi érdekelt jogelődje a Budapest, Kelenföld és Ferencváros vasútállomások közötti kötött pályás kapcsolatok fejlesztése érdekében háromvágányú kapcsolat és új elővárosi megállók kialakításának környezetvédelmi engedélyezése iránt kérelmet és annak mellékleteként környezeti hatástanulmányt nyújtott be.

[2] A kérelem alapján a Pest Megyei Kormányhivatal Érdi Járási Hivatala, mint a II. rendű alperes jogelődje a 2020. január 27-én kelt PE-06/KTF00052-39/2020. számú határozatával a tervezett létesítmény kialakítására – kötelezettségek előírása mellett – környezetvédelmi engedélyt adott. Az elsőfokú bíróság azonban a 2022. február 17-én kelt

110.K.703.194/2020/79. számú jogerős ítéletével a II. rendű alperes jogelődjének határozatát megsemmisítette, és a II. rendű alperest új eljárásra kötelezte.

[3] A megismételt eljárás eredményeként a II. rendű alperes a 2022. november 11-én kelt PE-06/KTF/19545-99/2022. számú határozatával a tervezett létesítmény kialakítására – kötelezettségek előírása mellett – újból környezetvédelmi engedélyt adott. Az elsőfokú bíróság a 2023. május 2-án kelt 109.K.704.523/2022/41. számú jogerős ítéletével a II. rendű alperes határozatát megsemmisítette, és a II. rendű alperest új eljárásra kötelezte. A Kúria a 2024. március 26-án kelt Kfv.VII.37.467/2023/10. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.

[4] Az időközben hatályba lépett, a honvédelmi és katonai célú építményekre vonatkozó előírások veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 381/2023. (VIII. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R1.) felhatalmazása alapján a IV. rendű alperes a 2572-135/2023. számú határozatával a per tárgyát képező vasúti vonalszakaszt honvédelmi létfontosságú rendszerelemmé jelölte ki. A II. rendű alperes a megismételt eljárás során, 2023. október 12-én meghozott PE-06/KTF/00812-96/2023. számú végzésével az ügyet áttette az I. rendű alpereshez, mint hatáskörrel rendelkező és különös illetékesség alapján eljárni jogosult környezetvédelmi hatósághoz az R1. 2. § (1) bekezdése és a környezetvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről 624/2022. (XII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R2.) 1. melléklet 2. pontjában foglalt táblázat 2. sora alapján.

[5] Az I. rendű alperes a 2023. november 24-én kelt, keresettel támadott határozatával a tervezett létesítmény kialakítására – kötelezettségek előírása mellett – harmadízben adott környezetvédelmi engedélyt.

A jogerős ítélet

[6] Az I., a II., a III. és a IV. rendű felperesek az I. rendű alperes határozata ellen közigazgatási pert indítottak, amelynek eredményeként az elsőfokú bíróság a 2024. október 15-én kelt, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével az I. rendű alperes határozatát megsemmisítette, és az I. rendű alperest új eljárás lefolytatására kötelezte a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés a) és b) pontjaira, (2) bekezdésére, valamint 92. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva.

[7] A jogerős ítélet indokolása szerint a perbeli esetben az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségi ok fennállására, azaz az új eljárásra kötelező ítéletben foglaltak teljesítésére vonatkozó vizsgálatot – az I. rendű felperes vitatására figyelemmel – meg kellett előznie a határozatot hozó hatóság illetékességének vizsgálata.

[8] Megállapította, hogy az illetékességgel kapcsolatos jogsértésre az I. rendű felperes a keresetében egyértelműen hivatkozott. Annak nem tulajdonított jelentőséget, hogy az I. rendű felperes a közigazgatási eljárás során vitatta-e az I. rendű alperes illetékességét: a bíróság feladata a Kp. 85. § (1) bekezdéséből alapján a közigazgatási határozat jogszerűségének vizsgálata a kereseti kérelem korlátai között, a jogkérdést érintő vitatásra tehát nem érvényesül a Kp. 78. § (4) bekezdésének szűkítő szabálya. Nem volt tehát elzárva attól, hogy az I. rendű felperes kereseti hivatkozására figyelemmel vizsgálja az I. rendű alperes illetékességét.

[9] Kifejtette, hogy az R1. 2. § (2) bekezdéséből egyértelműen az az értelmezés következik, hogy azok a jogszabályi előírások, amelyek bár honvédelmi és katonai célú sajátos építményszabályokra vonatkoznak, de az R1. az alkalmazásukat kifejezetten nem írja elő, a per tárgyát képező létesítményt érintő közigazgatási eljárás során nem alkalmazhatók. Figyelemmel arra, hogy az R1. szövege nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely alapján a honvédelmi létfontosságú rendszerelemmé történő kijelölés folytán a környezethasználati engedéllyel kapcsolatos ügyekben az általános szabályok szerint eljárni jogosult hatóság helyett más hatóság lenne illetékes, továbbra is a II. rendű alperes maradt az illetékes hatóság az R2. 2. § (1) bekezdése alapján. Kiemelte, hogy az R1. 1. §-a az R1.-ben meghatározott eltérésekkel és kiegészítésekkel alkalmazandó jogszabályok felsorolásában sem szerepelteti az R2.-t. Mindezek alapján megállapította, hogy az illetékességi szabályok alkalmazása tekintetében a létesítményre az általános szabályok voltak irányadók, ebből következően az I. rendű alperes jogszabálysértő módon: illetékesség hiányában járt el az ügyben.

[10] Az illetékesség hiányát olyan súlyos, az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértésnek ítélte, amely miatt a határozatot meg kellett semmisíteni. Ezért a felperesek által hivatkozott további kereseti érveket csupán az egyéb vizsgálatot nem igénylő, az R1. értelmezésével kapcsolatos kérdések körében vizsgálta a megismételt eljárásra irányadó, a honvédelmi létfontosságú rendszerelemmé kijelölt közlekedési építményekre vonatkozó speciális eljárásmenetet segítő irányzékként. Összességében megállapította, hogy a honvédelmi létfontosságú rendszerelemmé történt kijelölésnek mindössze két vonatkozásban van kihatása a létesítmény környezethasználati engedélyezési eljárásra: egyrészt az R1. 3. § (1) bekezdése szerint a létesítmény e jellegét rögzíteni kell az engedélyben, másrészt az R1. 4. §-a alapján az ilyen tárgyú közigazgatási perben kizárt az azonnali jogvédelem. Minden további tekintetben a környezethasználati engedély iránti eljárás általános szabályai irányadók.

[11] A megismételt eljárásra nézve előírta, hogy az I. rendű alperesnek intézkednie kell az ügy iratainak az illetékességgel rendelkező II. rendű alpereshez való áttétele iránt. A II. rendű alperesnek a megismételt eljárást úgy kell lefolytatnia, hogy a létesítmény honvédelmi létfontosságú rendszerelemmé történő kijelölésének kizárólag az R1. 3. § (1) bekezdésében és 4. §-ában foglalt szabályok betartása szempontjából tulajdonítson jelentőséget, minden egyéb vonatkozásban a környezethasználati engedélyezési eljárás általános szabályai szerint járjon el; legyen figyelemmel az előzményi, 109.K.704.523/2022/41. számú ítéletében foglalt iránymutatásra is.

A felülvizsgálati kérelmek, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[12] A II. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Perköltséget számított fel.

[13] Azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság jogszabályok megjelölése és értelmezése nélkül jutott arra a következtetésre, hogy az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségi okok fennállásának vizsgálatát meg kellett előznie a hatóság illetékességének vizsgálata. Hangsúlyozta, hogy az illetékesség hiánya nem semmisségi ok, hanem olyan eljárási hiba, ami csak kifejezett kereseti kifogás alapján vizsgálható. Márpedig az I. rendű felperes a keresetlevelében mindössze az I. rendű alperes hatáskörének hiányát állította, és a keresetkiterjesztés tilalmába ütközően, az elsőfokú bíróságnak a törvény kereteit túllépő

anyagi pervezetése eredményeként hivatkozott az illetékesség hiányára. Utalt a Kp. 2. § (1) bekezdésének, 71. § (3) bekezdésének, 84. § (2) bekezdésének, 85. § (1) bekezdésének és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 237. § (3)-(5) bekezdéseinek, 346. § (5) bekezdésének, valamint a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény 8. § (3) bekezdésének sérelmére. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a jogalkotó szándékát, és azzal ellentétesen, tévesen értelmezte az R1. 1-3. §-ait, illetve az R2. 2. § (1) bekezdését és 1. melléklet 2. pontjában foglalt táblázat 2. sorát.

[14] Az alperesi érdekelt felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Perköltséget számított fel.

[15] Kiemelte, hogy az I. rendű felperes az illetékességgel kapcsolatos jogszabálysértésre elsőként az elsőfokú bíróság anyagi pervezetésének eredményeképpen, a per tárgyalásán hivatkozott. Hozzátette, hogy az I. rendű felperesnek lehetősége volt arra, hogy már a hatósági eljárásban jelezze az I. rendű alperes illetékességével kapcsolatos aggályait, ennek elmulasztása kapcsán az önhiba hiányát nem igazolta. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a jogalkotói szándékot, és az R1.-ben, valamint az R2.-ben foglalt egyértelmű rendelkezéseket tévesen értelmezve állapította meg, hogy I. rendű alperesnek nem volt illetékessége az eljárás lefolytatására. Kifejtette, hogy a határozatot kizárólag az illetékesség hiányára, mint súlyos eljárási jogszabálysértésre hivatkozással nem lehetett volna megsemmisíteni, az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a jogszabálysértés ügy érdemére kiható jellegét. Az I. és a II. rendű alperesek szakmaiságát tekintve fogalmilag kizárt a különbség, ennek ellenkezőjének bizonyítására a perben nem került sor. Tévesnek tartotta a jogerős ítélet megállapítását, mely szerint a honvédelmi létfontosságú rendszerelemmé történt kijelölésnek mindössze két vonatkozásban van kihatása a létesítmény környezethasználati engedélyezési eljárására. Az I. rendű alperesnek szerinte jogszerű lehetősége volt a közmeghallgatás mellőzésére a katonai titokvédelemre tekintettel. Felhívta az Alaptörvény XXIV. cikkét, 28. cikkét, az Ákr. 121. § (3) bekezdés c) pontját, 123. §-át, a Kp. 78. § (4) bekezdését, 92. § (1) bekezdés a) pontját, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2021. évi CXL. törvény 15. § (3) bekezdését, az R1. 2. §-át és 3. § (1) bekezdését, valamint az R2. 1. melléklet 2. pontjában foglalt táblázat 2. sorát, mint megsértett jogszabályhelyeket, továbbá a Kúria Kf.VI.39.066/2020/5. számú határozatát, mint amelytől a jogerős ítélet jogkérdésben eltér.

[16] Az I. rendű alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében ugyancsak a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Perköltséget számított fel.

[17] Egyetértett mind a II. rendű alperes, mind az alperesi érdekelt felülvizsgálati kérelmében kifejtett érveléssel. Kiemelten hivatkozott arra, hogy az R1. 2. § (1) bekezdésének és 1. mellékletének, továbbá az R2. 2. § (1) bekezdésének és 3. § (1) bekezdésének összevetése alapján az I. rendű alperes illetékes volt az eljárás lefolytatására.

[18] Az I. rendű felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Perköltséget számított fel.

[19] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozottan megállapított tényállás és helyes jogértelmezés alapján hozta meg ítéletét, az ügy érdemét érintő eljárási hibát nem vétett. Nézete szerint a bíróság helyesen járt el a jogszerűségi vizsgálat sorrendjét illetően. Hangoztatta, hogy az illetékesség hiányával összefüggésben a jogsérelmes helyzetre, az azt alátámasztó tényekre egyrészt már a hatósági eljárásban is hivatkozott, másrészt a keresetlevelében is utalt arra, hogy a támadott döntést nem a megfelelő hatóság hozta meg. Így a tárgyaláson tett nyilatkozata, a pontos jogszabályhelyek későbbi megjelölése nem

ütközött a keresetkiterjesztés tilalmába. Szabályszerűen járt el az elsőfokú bíróság a per tárgyalásán, amikor a kereset tartalmát, a jogsérelem mibenlétét tisztázni kívánta. Az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket – meglátása szerint ezt támasztja alá a jogerős ítélet meghozatalát követő, 2024. november 15-étől hatályos jogszabályváltozás is. Az adott jogszabályi környezetben az elsőfokú bíróság megalapozott ítéletet hozott, a felülvizsgálati eljárás során értékelendő, hogy a jogalkotó utóbb a folyamatban levő és a megismételt közigazgatási eljárásokra nézve rendezte az illetékesség kérdését: az R1. módosításáról szóló 344/2024. (XI. 14.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R3.) egyértelműen kijelölte, melyik szervnek kell eljárnia az ügyben. Rámutatott, hogy ha a támadott határozatot olyan hatóság hozta, amely arra nem rendelkezett illetékességgel, az a közigazgatási perben nem orvosolható súlyos eljárási jogszabálysértésnek minősül. Érthetetlennek nevezte, hogyan merülhet fel a megismételt eljárásban olyan katonai titoknak minősülő szempont, amely a közmeghallgatás lehetőségét kizárta. Utalt arra, hogy az I. rendű alperes 2025. február 5-ére közmeghallgatást tűzött ki.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A Kúria a felülvizsgálati kérelmeket a Kp. 118. § (1) bekezdésének alkalmazásával befogadta, majd az érdemi elbírálás eredményeként megállapította, hogy azok, valamint a csatlakozó felülvizsgálati kérelem – az alábbiak szerint – részben alaposak.

[21] A Kúriának az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmek, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem keretei között kellett felülvizsgálnia.

[22] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az R1.-nek és az R2.-nek a döntése meghozatalakor hatályos rendelkezései egybevetésével és értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű alperes nem volt illetékes a per alapját képező környezetvédelmi hatósági ügyben az eljárás lefolytatására és a döntés meghozatalára. Emiatt semmisítette meg az általa hozott határozatot és rendelt el új eljárást az ügyben azzal, hogy a megismételt eljárást – áttételt követően, érdemben – az általa megállapítottan illetékességgel rendelkező II. rendű alperesnek kell lefolytatnia.

[23] A Kúria ugyanakkor azt is megállapította, hogy – amint azt az I. rendű felperes felülvizsgálati ellenkérelme is tartalmazza – az R3. az elsőfokú bíróság jogerős ítéletének meghozatalát követően, 2024. november 15-ei hatállyal módosította az R1.-t. Az R3. 1. §-a az R1. 1. §-át, vagyis az R1.-ben meghatározott eltérésekkel és kiegészítésekkel alkalmazandó jogszabályok felsorolását e)-h) pontokkal egészítette ki, a g) pontban megjelölve a R2.-t. Az R1. – R3. 2. §-ával újonnan beiktatott – 4/A. § (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az e rendelet szerint kijelölt honvédelmi és katonai célú építmények környezetvédelmi hatósági eljárásai tekintetében az R2. 1. melléklet 2. pontjában foglalt táblázat 2. sora szerinti, sajátos építményszakasz körébe tartozó honvédelmi és katonai célú építményekkel, valamint a honvédelmi és katonai célú ingatlanokkal összefüggő környezetvédelmi hatósági ügyekben eljáró hatóság az illetékes.

[24] A jogalkotó az R1. 1. §-ának kiegészítésével és 4/A. § (1) bekezdésének beiktatásával az R1. szerint kijelölt honvédelmi és katonai célú építmények – így a IV. rendű alperes 2572-135/2023. számú határozatával honvédelmi létfontosságú rendszerelemmé kijelölt, a per tárgyát képező vasúti vonalszakasz – környezetvédelmi hatósági eljárásai tekintetében, az illetékesség kérdésében egyértelmű helyzetet teremtett: az új rendelkezés

alapján az R2. 1. melléklet 2. pontjában foglalt táblázat 2. sora szerinti, sajátos építményszakfajták körébe tartozó honvédelmi és katonai célú építményekkel, valamint a honvédelmi és katonai célú ingatlanokkal összefüggő környezetvédelmi hatósági ügyekben eljáró hatóság, vagyis az I. rendű alperes az illetékes.

[25] Az Ákr. 17. §-a szerint a hatóság a hatáskörét és illetékességét az eljárás minden szakaszában hivatalból vizsgálja. Ha valamelyik hiányát észleli, és kétséget kizáróan megállapítható az ügyben illetékességgel rendelkező hatóság, az ügyet átteszi, ennek hiányában a kérelmet visszautasítja vagy az eljárást megszünteti. A Kúria hangsúlyozza, hogy az Ákr. 17. §-a értelmében – a legalitás elvének [Ákr. 2. § (1) bekezdés] megfelelően – a hatóság hatáskörének és illetékességének az eljárás minden szakaszában fenn kell állnia. A közigazgatási hatósági eljárás jog beveti szabálya, hogy az illetékesség nem rögzül. A hatáskör és az illetékesség az eljárás bármely szakaszában megszűnhet, amit jogi és ténybeli körülmények egyaránt okozhatnak. Az eljáró hatóság illetékességét érintően az eljárás folyamán bekövetkezett változásokat tehát – az általános közigazgatási rendtartási szabályok alapján is – figyelembe kell venni. Mindazonáltal, az R1. – az R3. 3. §-ával beiktatott – 7. §-a kifejezetten kimondja, hogy az R1.-nek az R3.-mal megállapított 1. § e)–h) pontjait, valamint 4/A. §-át az R3. hatálybalépésekor folyamatban lévő közigazgatási hatósági eljárásokban, valamint a megismételt eljárásokban is alkalmazni kell.

[26] Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletének meghozatalakor az I. rendű alperes illetékességének vizsgálata kapcsán az R1.-nek az R3.-mal megállapított fenti szabályait még nem tudta figyelembe venni, azonban, miután ezek a rendelkezések a megismételt eljárásban is alkalmazandók, ha a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartaná, olyan helyzetet teremtene, hogy annak iránymutatását követve a II. rendű alperesnek illetékesség hiányában kellene eljárnia az ügyben. A hatóság illetékességének hiánya miatt a közigazgatási döntést megsemmisítő jogerős ítéletet a Kúriának hatályon kívül kell helyeznie, ha az időközben hatályba lépett, a megismételt közigazgatási eljárásra irányadó szabályok alapján a hatóság illetékessége megállapítható. Ellenkező esetben – figyelemmel arra, hogy a bíróság ítélete a megismételt eljárásban köti az eljáró közigazgatási szerveket [Kp. 97. § (4) bekezdés], az azzal való szembehelyezkedés pedig semmisséghez vezet [Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pont] – nyilvánvalóan jogszabálysértő (illetékesség hiányában lefolytatandó) eljárást várna el a hatóságtól.

[27] Minderre tekintettel a Kúriának az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályon kívül kellett helyeznie, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kellett utasítania.

[28] Az R1.-nek az R3.-mal megállapított rendelkezései alapján a perbeli esetben az I. rendű alperes illetékessége megállapítható. Az elsőfokú bíróságnak a módosítást megelőző rendelkezésekre alapítottan az illetékesség kérdésében kifejtett jogi álláspontja – felülvizsgálati érvek mentén történő – értékelésének a bemutatott jogszabályváltozásra tekintettel további gyakorlati jelentősége nincs, azt a Kúria az ügy eldöntése szempontjából szükségtelennek ítélte, ezért mellőzte. Miután a felülvizsgálati, csatlakozó felülvizsgálati kérelmek a fenti okból sikerre vezettek, ugyancsak szükségtelen volt a felülvizsgálati eljárásban annak vizsgálata, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűségi vizsgálatának sorrendje helytálló volt-e, az I. rendű felperes illetékességi kifogása a keresetkiterjesztés tilalmába ütközött-e, e körben az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése jogszerű volt-e, érvényesülhet-e a megelőző eljárásban nem értékelt tény hivatkozását kizáró szabály, továbbá, hogy a megállapított eljárási jogszabálysértés az ügy érdemére kiható jellegű volt-e. A jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére tekintettel nem foglalt állást a Kúria az elsőfokú bíróság által „a megismételt eljárásra irányadó, a honvédelmi létfontosságú rendszerelemmé kijelölt közlekedési építményekre vonatkozó speciális eljárásmenetet segítő irányzékként” kifejtett

jogértelmezése kapcsán. E körben mindössze arra utal, hogy e kérdések vizsgálata és az azokban történt állásfoglalás már az elsőfokú bíróság részéről is idő előtti volt.

[29] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak abból kell kiindulnia, hogy az R1.-nek az R3.-mal megállapított rendelkezései alapján a perbeli esetben az I. rendű alperes illetékessége megállapítható, ezt meghaladóan kell tovább vizsgálnia az I. rendű alperes keresettel támadott határozatának jogszerűségét.

A döntés elvi tartalma

[30] *A hatóság illetékességének hiánya miatt a közigazgatási döntést megsemmisítő jogerős ítéletet hatályon kívül kell helyezni, ha az időközben hatályba lépett, a megismételt közigazgatási eljárásra irányadó szabályok alapján a hatóság illetékessége megállapítható.*

Záró rész

[31] A Kúria a felülvizsgálati, csatlakozó felülvizsgálati kérelmeket a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján – tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

[32] Az I. rendű felperes, az I. és a II. rendű alperesek, valamint az alperesi érdekelt felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének összegét a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 110. § (3) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. A Kúria a felülvizsgálati perköltség összegéről a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 82. § (2)-(3) bekezdéseire, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltakra is figyelemmel, a felszámítást alapul véve határozott. A II-IV. rendű felpereseknek és a IV. rendű alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért e körben a Kúriának döntenie nem kellett.

[33] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. március 31.

Dr. Varga Zs. András s.k.
a tanács elnöke

Dr. Remes Gábor s.k.
előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

Dr. Szilas Judit s.k.
bíró

Dr. Varga Eszter s.k.
bíró